

ŞƏNBƏ ÜÇÜN NƏZM

O səni gördüyü yerdən.

Ay üzüm-üzüm üzdüyüm,
Qara gözünü süzdüyüm...
İndi nə üzlə gözdüyüm
Səni öldürdüyüm yerdə?

Bir qoca dedi ki, hələ diriymi
Dünən gömüləndə o qız torpağa.
Gəldiyi yerlərə qayıtdı hər şey -
Adamlar torpağa, kağız torpağa...

Göyarsə göylərdə bir ağ göyərçin,
Bu iş göylər də gülərdi, gərçi...
Sonra da darıxıb bu boz şəhərcin
Gəlib bulaşdı o toz-torpağa.

İstəsən, küləyə çevrilərəm
Və
Saçların tərəfə çevrilərəm,
Gəl.
Sən kimin olmusan min illər əvvəl?
Adını oxudum cam kasalardan...

Deyən olmadımı vaxtı dayandır?
Tanırsan, bilmirəm yerin hayandır...
Mağara ağzında cığara yandır,
Məni də bir dəfə yada sal orda...

Mağara?!
Görəsən, nəyin nəsidir?
Mağara - dağların əsnəməsidir.
Tərsinə asılmış quş qəfəsidir
Belə eşitmişəm yarasalardan...

Bir qoca dedi ki, hələ diriymi
Dünən gömüləndə o qız torpağa.
Sonra...
Gəldiyi yerlərə qayıtdı hər şey -
Adamlar torpağa, kağız torpağa.

Payız gələr, işıldaquş işıldar,
Külək əsər, ağacları boşaldar.
Ayağının altına bax,
Xəzəldi!
Mən demişdim, payız fəslə gözəldi.

Yol gedərik.
Bu yol hara, biz hara?
Bu aylarda ağaclarla qızaran
Mandarinlər bircə-bircə bozalar,
Yerə düşər, öyilsəmmi,
Bilmərəm.

Fikrim uçar bayağıdan bayağı,
Səmalarda qağayıllarsayağı,
Sonra dəyməz ayağına ayağım,
Mənimsənmi, deyilsənmi,
Bilmərəm.

Götürəndə yerə düşən çörəyi
Sünbül kimi ovxalanar üreyin.
Görəsən ki, sonra hər şey düzəldi;
Mən demişdim, payız fəslə gözəldi.

Sonra bütün sevgilərin gücündən
Öpmək üçün güc yığaram içimdə -

Dəmiryolu vağzalının səsinə

Titrəyərək ürəyimiz diksinər.
Qatarları tələsdirən həmin səs
Öpüşləri gecikdirər, əksinə.

Görəsən ki, yer ilə göy birləşər
İkisinin arasında yerləşən
İşim-işim işıldarkən işıqlar,
Üşüm-üşüm üşüyərəkən uşaqlar,
Danə-danə dənə dönər başaqlar
Bir qırıq da külək əsdi,
Gözəldi!
Mən demişdim, payız fəslə gözəldi.

Mənə inanmırsan?
Gözümlə gördüm,
Ayna qarşısında balaca uşaq
Pomada sürtürdü
Dodaqlarına.

Nikah masasında oturan o qız
Stuldan sallanan ayaqlarıyla
Tapdaya bilmirdi
Yanındakının
Qırx altı ölçülü ayaqlarını.

Mənə inanmırsan?
Gözümlə gördüm,
Ayağı çatmırdı
Ayaqlarına...

Aeroport yolunda yavaş sürənlər
Nə qədər söyüldü!
Gözümlə gördüm.

Mənə inanmırsan?
Özüm də gördüm,
Ya ayaq ləngiyir, ya baş fırlanır.
Kimi ayrılıqdan, kimi təklikdən,
Kimi yüksəklikdən qorxdığı üçün
O yolda təkərlər yavaş fırlanır...

Mənə inanmırsan?
İnanıram de...

Sonra göydən süd tökülər-
Gəlin paltarında su.

Bilirsənmi, buludlar da yeriməyib
yetmiş il.
Bəlkə, biz də buludlara
İnad edib getmişik.
Sonra kimsə ağ-qaralı filmlərin
birində
Şekillərdə yeriməyən buludları
yeridər.

Buxar səni aldatmasın, gözlərini
itilə!
Köynəklərin üzərində
Qəhvə süzər ütülər...

Sən qəfəsdə saxladıqca
Qarğış edər qumrular.
O qumrular
Saçlarında bircə-bircə yumrular...

Başlamazdan öncə düşün, sıfır

nədir?
Yumurta.
Sonra həmin yumurtadan bütün
rəqəmlər çıxar.

Göy üzündə növbə-növbə
hərhlənəcək dövrələr
Kırpiyinin kölgəsini qısqanacaq
zöhrələr.
Tutulmaq nə?
Vurulacaq, bəlkə də. ay çöhrənə!
Sonra ayı incidəcək
Görünməmək qorxusu.

Sonra göydən süd tökülər -
Gəlin paltarında su...

Ağac olacaqsan önümdə, ağac,
Bir qız qoparacaq yarpaqlarını.

O gün mən yıxacam barmaqlarımı
Küləyin saçını yıxdığı yere.

Hanı o əvvəlki yuxular, hanı?
O nəm kirpiyində yuxularammı?
Nə vaxtsa təzədən yıxılar hamı
Bir vaxtlar ayağa qalxdığı yere.

Heç həmin yuxular belə darıxmaz...

Ay mənim hər dərdə, zülmə
dözenim,
Səbir elə, düzəli, hər şey düzəli...
Bir kürd nənisiylə yatmış gözəli
Öpsəm dodağından...
Hələ darıxmaz.

Sən də qayıdasan keçmişə - dərdə,
Sənin də könlünə qəm düşə hərdən.
Bircə gün uzaqda qal bu şəhərdən,
Gör nələr darıxar, nələr darıxmaz...

Adam heç darıxmaz?
De ki, darıxar...
Adamın başında tükü darıxar.
Adam bir darıxar, iki darıxar,
Adam üçüncüdə ölər, darıxmaz...

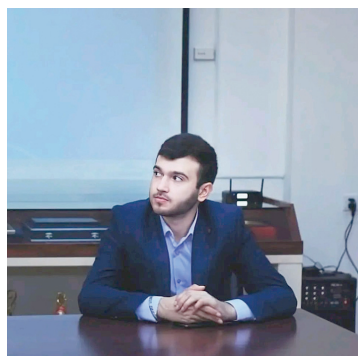
Səni tanınamış ulduzlar - nöqtə,
Aypara - göydəki tək vergül idi.
Bütün səhvlərimin adı uşaqlıq,
Bütün çiçəklərin adı gül idi.

Səni tanınamış yalan - yalandı,
Bir gündə zəhərin dadına döndü.
Səni tanınamış salam - salamdı,
Bir gündə Allahın adına döndü.

Səni tanınamış ölmək - qorxulu,
Yaşamaq - ölməyin ikiqatıydı.
Səni tanınamış saçlar - ətirsiz,
Ətir - oksigenin plagiatıydı.

Səni tanınamış heykəl - adamdı,
Adam - heykəllərin ağır yuxusu.
Dünyada nə qədər adamda var ki
Səni tanınamış ölmək qorxusu?!

Səni tanınamış səmalar - şəhər,
Buludlar - səmaya cızılmış ölkə.
Elə doğmasan ki, səni görməmiş,
Səni tanınamış tanıdım, bəlkə.

Elroman

Bilmirsən, ürəyi gedir
Yerin göydən, göyün yerdən?
İndicə yer-göy qopacaq
Saçını hördüyün yerdən.

Quzum, mən gecə bilmirəm,
Sayıram, neçə, bilmirəm,
Hələ də keçə bilmirəm
İtlərin hürdüyü yerdən.

Yağışlıdı, qal, gedərsən,
Yanaqları al gedərsən...
Haqqını halal edərsən mənə
Öskürdüyüm yerdə.

Başım üstə - Allah
Və sən,
Nə Allah qocadı,
Nə sən.
Sən onu görə bilməzsən